

Ski areál Trnava - Luhy

Lyžařské desatero

1. Nejdůležitějším pravidlem je asi přednost při setkávání v kopci. U lyžařů jednoznačně platí, že přednost má ten, kdo jede s kopce dolů. To má zřejmý důvod: Jestliže by měl dát přednost lyžař řítící se dolů rychlostí i v desítkách kilometrů za hodinu, musí opustit svoji stopu, což znamená náhlou změnu směru a to rozhodí mnohé. Nebo musí vyjet ze stopy do hlubokého sněhu a to, jak máme všichni vyzkoušeno, znamená vznik náhlého záporného zrychlení. Kdo včas nesloží tělo k zemi a nevyhloubí slušný lavor, vyryje nosem pěknou brázdou. A v lese je také lepší, když ustoupím z úzké cesty mezi stromy, než abych mezi ně zahnal protijedoucího kolegu, který se modlí, aby měl dole dost místa na zastavení.
2. Při příčném křížování sjezdovky dejte přednost nejenom těm, kteří se hrnou dolů, ale i těm co visí na laně a jsou vláčeni nahoru. Ve vlastním zájmu se vyhněte i neobsazeným kotvám na jedoucím vleku. Dovedou způsobit kreativní hematomy, které jsou zvláště působivé na oku nebo lícni kosti.
3. Při setkávání na rovině v jedné stopě nastupuje namísto bezpečnosti morálka. Když jedu sám, uhýbám ze stopy skupině o počtu větším než jedna, úctyhodným lidem, kteří si vyslouží moji úctu buď věkem, pohlavím, rychlostí, stylem nebo několika z těchto faktorů dohromady. Když někdo uhne mně, protože už třeba nemůže a rád si odpočne, poděkuji mu za ochotu. Setkávají-li se dva zkušené lyžaři v hlubokém sněhu, nebo zúženém místě, lze se vyhnout tak že každý jede levou nohou v pravé koleji a pravou vně stopy. Při míjení opatrně uhnout a hole u těla – mohou způsobit i zranění.
4. Jestliže je k dispozici více souběžných stop, vyhýbáme se v našich krajích samozřejmě vpravo.

5. Jestliže mě někdo rychlejší dojede zezadu a nemá kudy předjet, uvolním mu cestu. Když někoho náhodou dojedu já, nepokřikuji na něj a počkám si na místo, kde jej bravurně „vosolím“. Závodníci na tratích používají stručné „stopa“, nebo „multilinguálně“ – „hop“, aby na sebe upozornili pomalejšího soupeře, já když to nutně potřebuji mezi turisty k projetí, používám – „s dovolením prosím“.
6. Při předjíždění ve sjezdu je třeba brát maximální ohled na pomalejšího lyžaře, kterého hrnete před sebou, protože on jednak nemá zpětná zrcátka a pro hučení větru v uších o vás nemá nejmenší tušení a za druhé vy mu nevidíte do tváře, takže nemůžete tušit, že smrt v jeho očích jasně hovoří o tom, že takhle rychle ještě v životě nejel. Proto předjíždějte s maximální jistotou a velice opatrně, jelikož malé omezení předjížděného může pro něj znamenat velké ohrožení. Jinými slovy lyžař jedoucí vpředu má ve sjezdu přednost.
7. Ocitneme-li se na trati, kde probíhají závody jakékoliv úrovně, zásadně nikterak nezavazíme ani soupeřům našich favoritů a rozhodně nejezdíme v protisměru.
8. Slušný lyžař když vyrobí pozadím lavor ve stopě, nebo ji jinak poškodí, opraví ji po sobě, aby nebyl nařčen z výroby pastí na ostatní. Také nijak nevytváří svým stojícím ani povalujícím se tělem překážku na trati v nepřehledném úseku ani na pláni. Pro manekýny je nejlepší pozice asi 5 m vedle stopy na rovném úseku o délce alespoň 100 m. Tam jej nikdo nepřehlédne a neprotkne holí.
9. Jestliže potkáte pěšáka, jenž jda stopou ji nenávratně poškozuje, vysvětlíte mu prosím, že to stálo určité úsilí a škodí těm, co přijedou po nás. Potom jej požádejte, aby tak nečinil. Napadnete-li jej surově lyžařskou holí, bude to jistě škodolibě činit dále, až jej nebudete vidět.
10. Slušný lyžař nečůrá do stopy, ale zahrabává své značky vyrobené na diskrétních místech, aby se nemuseli pohoršovat ani projíždějící šlechtičny a aby jim žlutavé kousky ledu nedřely drahé vosky z lyží.